

Monseniorul Ghika și săracii

Am în față o carte mică pe care mi-a dăruit-o Monseniorul Ghika în tinerețe. Această carte, apărută la București în 1909, cuprinde o serie de conferințe, în număr de patru, cu titlul "Vizita la săraci", pe care le-a ținut începând din 12 ianuarie 1907 asociației Doamnelor Carității, întemeiată de el. Toate cele patru conferințe conțin sfaturi pentru o bună și rodnică desfășurare, din toate punctele de vedere: social, moral și sufleteș, a unei vizite la săraci.

Monseniorul avea atunci 34 de ani, era un laic (cum se zice în ziua de azi: "angajat" în serviciul Bisericii), cu o chemare profundă spre spiritualitate.

După cum știm, se născuse în noaptea de Crăciun a anului 1873, la Constantinopol.

Am ales câteva pasaje din "Vizita la săraci", mergând pe firul chemării sale de apostol. (OANA SECELEANU)

..Pot să vă semnalizez un fapt: veți ști mai bine să vă descurcați dacă vă rugați mai simplu și mai lesne: cine știe să-i vorbească lui Dumnezeu, lucru ciudat și profund, știe de minune să vorbească săracului.

...Cei care sunt cu Dumnezeu pătrund în adâncimile sufletului celorlalți.

...M-am gândit la un scurt text de rugăciune care poate vă va conveni: "Doamne, mă voi duce să-l găsesc pe unul dintre aceia pe care i-ai numit "alții ca tine"! Fă ca jertfa pe care o duc și sufletul cu care i-o dau să fie primită de fratele meu nenorocit! Fă ca acest moment petrecut lângă el, căutând să-i fac bine, să poarte, pentru el ca și pentru mine, roade de viață veșnică.

Doamne, binecuvântează-mă cu mâna și inima săracilor tăi!

Doamne, surâde-mi în privirea săracilor tăi!

Doamne, primește-mă într-o zi în sfânta tovărășie a săracilor tăi!

...La întoarcerea dintr-o vizită mai puțin plăcută, pune-te la picioarele Crucii și spune-i: "sunt un servitor inutil, am dat puțin, am mângâiat puțin, am făcut ce am

putut și este foarte puțin! Doamne, compensează neputința, insuficiența mea. A daugă Tu la ce a lipsit. Dă o măsură plină de binecuvântări strădaniei mele incomplete și fă să pătrundă în sufletul sau destinul fratelui meu, săracul, ceea ce nu am putut să-i dau."

...Amintiți-vă numai că pentru moment vina este mult mai mare să vii la sărac cu capul sau inima goale, decât cu mâinile goale.

...Stabiliți din timp, pe cât posibil – și cu regularitate, ziua și ora vizitei voastre. Nu o amânați, nici nu o schimbați cu ușurință. Gândiți-vă că aveți acolo o audiență cu Mântuitorul; nu se dau peste cap audiențele Regelui Regilor.

...Nu fiți prea econome nici cu timpul vostru, nici cu inima voastră; vizitele voastre să fie mai degrabă lungi și pline de viață. Săracul este un rege și un Cristos, dar este de asemenea – și înainte de toate - fratele vostru. Dați la aceste întrevederi acest caracter familiar și familial care le este cerut.

...Suferința este mai rar înțeleasă ca o încercare, participare posibilă la răscumpărare, comoară spirituală de haruri nenumărate.

...Mai mult, la sărac suferința nu este un accident; ea este chiar fondul vieții, problema zilnică, misterioasă încercare reîncepută la nesfârșit, a destinului său.

...Spiritul săraciei este măsura necesară a sufletelor noastre pentru a sfârâma neîncrederea și a câștiga încrederea săracului.

...Caritatea, în înțelesul originar al cuvântului grec sau latin, este dragostea, dragostea dezinteresată, dragostea liberă, dragostea slobodă și purificată.

...Dragostea către aproapele: trebuie s-o dăruim săracilor trupului și ai sufletului, bolnavilor corpului și inimii, trebuie s-o dăruim chiar sufletelor noastre, care sunt un aproape, cel mai apropiat dintre toți, un aproape pe care îl uităm câteodată cel mai mult.

„Ni s-a născut un Prunc"! Crăciunul trăiește, este viu și prin faptul că venirea pe lume a unui copil, cu întreaga sa zestre de fragilitate și de candoare, trezește atâta bucurie, deși mentalitatea curentă este cucerită de formule ale reușitei din paradigma "forței": forța fizică, forța financiară, influența puterii...

Din episoadele Crăciunului, însoțindu-i pe cei trei Magi în drumul lor spre Betleem (Mt2, 1-12), reparcurgem drumurile acelei înțelepciuni nepieritoare, care poate vedea și urma Calea Luminii, a Adevărului, dincolo de zidurile "forței" vremelnice.

Bucuria Crăciunului ca înnoire spirituală, ca eliberare a sufletului, este împărtășită în familii și în comunitățile noastre, cu predilecție în acest timp de așteptare a sfinței

Pe cărări de Evanghelie

sărbători. Am vorbit în numărul trecut al revistei despre programul pus la dispoziție de Surorile Însoțitoare ale lui Isus (FCJ). Acum semnalăm – printre întâlnirile organizate și de alte Case ospitaliere ale ordinilor religioase, pe acelea ale Surorilor Pauline, într-o serie intitulată "Rămâi cu noi, Doamnel!" (Lc 24). Sunt întâlniri din cadrul Anului euharistic, de adorație și de meditare a cuvântului lui Dumnezeu, în prima duminică din fiecare lună, la ora 15, 30. Casa Fiicelor Sf. Paul din București, strada Ștefan Negulescu Nr. 20, vă așteaptă.

După ce, în luna decembrie, această meditație a parcurs drumul Magilor (Mt2, 1-12), Surorile Pauline lansează o nouă întâlnire, pe data de 9 ianuarie 2005, de data aceasta cu Marta și Maria, din Evanghelia după Luca (10, 38-42).

Alimentul spiritual al cuvântului evanghelic "se naște ca dintr-un izvor de viață" – cum spunea fericitul Giacomo Alberione, întemeietorul familiei pauline.

MARINA FARA